

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 497/2022
18.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Бојана Грубановића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Шиду К бр.145/21 од 16.03.2022. године и Кв бр.58/22 од 30.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 18. маја 2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Бојана Грубановића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Шиду К бр.145/21 од 16.03.2022. године и Кв бр.58/22 од 30.03.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Шиду К бр.145/21 од 16.03.2022. године, утврђени су трошкови кривичног поступка у предмету Основног суда у Шиду К бр.145/21, те је окривљени АА обавезан да приватном тужиоцу ББ на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 103.960,00 динара, а Основном суду у Шиду на име паушала износ од 5.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Шиду Кв бр.58/22 од 30.03.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА – адвоката Петра Маглића и адвоката Бојана Грубановића, изјављене против решења Основног суда у Шиду К бр.145/21 од 16.03.2022. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Бојан Грубановић, због повреде закона из члана

485. став 1. тачка 1) у вези члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијана решења, а предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, или да побијана решења преиначи у складу са наводима захтева.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

С тим у вези, у захтеву се наводи да је пресудом Основног суда у Шиду К бр.145/21 од 15.12.2021. године, окривљени осуђен због извршења кривичног дела из члана 170. став 1. КЗ, за које му је изречена судска опомена, те да је на ову пресуду приватни тужилац путем пуномоћника изјавио жалбу због кривичне санкције, коју је Виши су у Сремској Митровици, као другостепени, одбио као неосновану. Надаље, у захтеву се истиче да је побијаним првостепеним решењем, поред осталог, окривљени обавезан да приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 103.960,00 динара (укључујући и износ од 33.000,00 динара на име награде пуномоћнику приватног тужиоца за састав жалбе на пресуду), и поред тога што је спорно да ли приватни тужилац има право на накнаду награде за састав ове жалбе, обзиром да је он сам скривио те трошкове, јер је ангажовао адвоката – пуномоћника за састав те жалбе и већ по томе га мора платити, али како није са њом успео, он их је сам изазвао и онда ни та жалба није била нужна и оправдана. Стога је према ставу браниоца окривљеног погрешан закључак нижестепених судова да трошкови приватног тужиоца на име састава жалбе на пресуду представљају нужен и оправдан трошак, па је нижестепеним решењима погрешно примењена одредба члана 261. – 264. ЗКП и учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио неоснованим.

Ово стога што је бранилац окривљеног истоветне наводе, истакнуте у захтеву за заштиту законитости, истицао и у поступку по редовном правном леку, па како је ванпретресно кривично веће Основног суда у Шиду, поступајући у другом степену, у својој одлуци Кв 58/22 од 30.03.2022. године на страни 2 став четврти изнео довољне, аргументоване и јасне разлоге због чега налази да је првостепеним решењем правилно утврђена обавеза окривљеног да надокнади трошкове кривичног поступка приватном тужиоцу, и то у висини која је тим решењем опредељена, које разлоге и овај суд у свему

прихвата као правилне, то на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепеним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се поднетим захтевом неосновано указује, Врховни касациони суд донео је одлуку као у изреци пресуде, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић